

Også tilladelser, der vedrører en længere indvindingsperiode end 10 år, skal for fremtiden gives af amtsrådene.

§ 1 a) i Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 328 af 27. juni 1978, hvorefter tilladelser, der vedrører en indvindingsperiode på mere end 10 år, skal gives af Skov- og Naturstyrelsen, vil herefter blive ophævet, samtidig med lovens ikrafttræden.

Stk. 2 svarer i hovedtræk til § 9, stk. 3, i 1977-loven, hvorefter der kan foretages erhvervsmæssig indvinding i større mængder eller af andre råstoffer end forudsat i indvindingsstilladelsen, såfremt der sker anmeldelse herom til amtsrådet. Bestemmelsen finder alene anvendelse »for andre råstoffer«, i det omfang disse ikke er omhandlet i råstofstilladelsen og dennes vilkår.

Fremgår det således af vilkårene for en tilladelse til indvinding af sand, sten og grus, at muld og overjord ikke må fjernes fra indvindingsarealet, kan der ikke lovligt foretages indvinding af muld og overjord, uanset der indgives anmeldelse herom til amtsrådet efter § 9, stk. 2.

Forslaget indebærer, at amtsrådet ud over at forbyde videre indvinding, der strider mod den meddelte tilladelse, nu tillige kan stille særlige vilkår for indvindingen. Vilrådene skal være begrundet i ændret råstofmængde eller -art og skal stilles inden 4 uger fra anmeldelsens modtagelse.

Til § 10

Efter forslaget § 10, stk. 1, skal tilladelse til råstofindvinding altid indeholde vilkår om, at der på ansøgerens foranledning udarbejdes en grave- og efterbehandlingsplan. Planen skal godkendes af amtsrådet, inden indvindingen påbegyndes.

Planen skal som nævnt under bemærkningerne til § 1 medvirke til at sikre, at det efterbehandlede areal på en hensigtsmæssig måde kan indpasses til omgivelsernes faktiske eller planlagte anvendelse.

Efter forslaget skal der – som hidtil, når der er tale om erhvervsmæssig indvinding – altid stilles vilkår om sikkerhedsstillelse for opfyldelse af forpligtelsen til at efterbehandle.

Derudover kan amtsrådene som hidtil fastsætte andre vilkår for indvindingens og efterbehandlingens tilrettelæggelse, som kræves til varetagelse af de i § 3 nævnte hensyn. En egentlig lovbestemmelse herom som i 1977-lovens § 10, stk. 2, er dog uforuden.

Stk. 2 er uændret i forhold til 1977-lovens § 10, stk. 3.

Stk. 3 er ændret i forhold til 1977-lovens § 10, stk. 4, idet det som noget nyt foreslås, at tinglysningen af vilkårene om efterbehandling sker på bekostning af

ejendommens ejer. Det er dog fortsat amtsrådet, der skal foranledige tinglysningen foretaget.

Stk. 4 svarer i hovedtræk til 1977-lovens § 23, idet det dog nu yderligere er fastsat, at en tilladelse også bortfalder, såfremt den ikke har været udnyttet i 3 på hinanden følgende år.

Til § 11

§ 11, stk. 1 og 2 om tilbagekaldelse af tilladelser til erhvervsmæssig råstofindvinding svarer til § 24, stk. 1 og 2, i 1977-loven. Bestemmelsen om, at råstofmyndigheden skal følge Kystinspektorets indstilling om begrænsning eller tilbagekaldelse af tilladelser på de i § 7, stk. 2, nævnte kyststrækninger, vil blive indarbejdet i de bindende regler om samarbejdet mellem amtsrådet og andre myndigheder, der med hjemmel i § 35 vil blive udarbejdet i forlængelse af loven.

Til § 12.

Bestemmelsen om underretning af de klageberettigede svarer stort set til 1977-lovens § 11. Det er dog præciseret, at også underretning til lokale organisationer og foreninger kan ske ved offentlig annoncering.

Til § 13

Paragraffen afgrænser de afgørelser vedrørende råstofindvinding på landjorden, som ifølge lovforslaget skal kunne efterprøves af en anden administrativ myndighed.

I stk. 1 foreslås i 1. pkt., at amtsrådenes afgørelser vedrørende forekomster på landjorden som udgangspunkt skal kunne påklages. Det gælder også amtsrådets afgørelser om ekspropriation efter forslaget § 27.

Ved 2. pkt. i stk. 1. gøres visse af amtsrådenes afgørelser dog endelige. Det gælder amtsrådene afgørelser efter § 7, stk. 2, om fastsættelse af vilkår for ikke-erhvervsmæssige råstofindvindinger. Endvidere gælder det for afgørelser efter § 9, stk. 2, vedrørende anmeldelser om, at der foretages erhvervsmæssig indvinding i større mængde eller af andre råstoffer end forudsat i tilladelsen. Det gælder endelig afgørelser efter § 11 om tilbagekaldelse af tilladelser til råstofindvinding i jorden.

I stk. 2 foreslås det, at en afgørelse i medfør af loven, som træffes af miljøministeren, ikke skal kunne påklages. Bestemmelsen omfatter ikke blot – hvad der er selvfølgelig – miljøministerens anvendelse af hjemlen til at fastsætte generelle forskrifter. Bestemmelsen omfatter tillige konkrete afgørelser, som træffes af ministeren som 1. eller 2. instans. Forslaget har sammenhæng med den opspaltning af klagemyndigheden, som fremgår af § 14. Når ministeren under an-